

Python średnio zaawansowany

Dzień 1

AGENDA KURSU

Cel: stworzenie aplikacji do pozyskiwania, przetwarzania, analizy i wizualizacji danych

- Blok nr 1 – wprowadzenie, powtórka i wyrównanie (3h)
- Blok nr 2 – akwizycja danych (9h)
- Blok nr 3 – przetwarzanie danych (18h)
- Blok nr 4 – analiza danych (12h)
- Blok nr 5 – aplikacja webowa (15h)
- Egzamin

SPRAWY ORGANIZACYJNE

Czas trwania: 20 spotkań po 3h każde, łącznie 60h

Certyfikaty: Uczestnicy otrzymują certyfikat po zdaniu egzaminu, na który składają się pytania zamknięte + zadanie praktyczne.

Harmonogram: poniedziałki i środy

SPRAWY ORGANIZACYJNE

Zadania domowe – warto, nie są obowiązkowe

[Repozytorium z materiałami](#)

[Repozytorium z projektami](#)

Slack: <https://isapyweb-krk.slack.com>

Blok nr 1:

Powtórka i wyrównanie

Obiekty

Obiekty

```
1234      2.343534      'Magdalena'      [1, 3, 5, 7, 9]  
{ 'imie': 'Andrzej', 'nazwisko': 'Kowalski' }
```

Dane są instancjami klas, każdy obiekt ma:

- typ
- wewnętrzną reprezentację danych (prosta, złożona)
- zestaw procedur do interakcji z obiektem (in. interfejs)

Każda instancja jest konkretnym typem obiektu:

- 1234 jest instancją **int**
- x = 'Natalia' – x jest instancją **string**

OOP - Object Oriented Programming

W języku Python – wszystko jest obiektem i posiada typ

- obiekty są abstrakcjami danych, które zawierają:
 - wewnętrzną reprezentację poprzez atrybuty danych
 - interfejs do interakcji z obiektem poprzez metody
- można tworzyć nowe instancje obiektów
- można niszczyć obiekty
 - wyrażnie – używając metody del
 - 'zapomnieć' – **Garbage Collector** usunie niedostępne lub zniszczone obiekty

OOP

[1,2,3,4] ma typ list, jaka jest wewnętrzna reprezentacja?

L =

Jak można manipulować listami?

L[i], L[i:j], L[i:j:k], +

len(), min(), max(), del(L[i])

L.append(), L.extend(), L.count(), L.index(), L.insert(),
L.pop(), L.remove(), L.reverse(), L.sort()

OOP

Wewnętrzna reprezentacja obiektu powinna być **prywatna**

Właściwe zachowanie obiektu, może być zagrożone, jeśli będziemy manipulować bezpośrednio na wnętrzu obiektu – należy używać zdefiniowanych interfejsów (atrybutów i metod).

Klasa vs instancja

KLASA – jest "idea", "schematem", "wyobrażeniem"
właściwości (zmienne) i interfejs (metody)

INSTANCJA – jest "powołanym do życia" obiektem, który zawiera określone
przez klasę właściwości.

Można mieć kilka instancji jednej klasy.

Klasa vs instancja

Do stworzenia klasy potrzebujemy:

- nazwy klasy
- zdefiniować właściwości klasy

Używanie klasy polega na:

- utworzeniu nowej instancji
- wykonywaniu operacji na instancji

Zalety OOP

- **tworzenie jednorodnego pakietu**, zawierającego dane oraz sposoby manipulowania nimi
- umożliwiają podejście – **divide and conquer** (dziel i zwyciężaj)
 - można testować zachowanie każdej z klas oddzielnie
 - zwiększa modularność, zmniejsza kompleksowość
- **klasy ułatwiają ponowne użycie kodu**
 - każda z klas tworzy oddzielne "środowisko", różne klasy mogą mieć takie same nazwy funkcji
 - dziedziczenie pozwala aby podklasa, zredefiniowała lub rozszerzyła wybrane właściwości klasy nadrzędnej

Definiowanie klas

słowo kluczowe

nazwa

class Samochod:

→ # definicje danych
→ # definicje metod

- **class** – podobnie jak **def**
- Samochód jest obiektem w Python

Inicjalizacja obiektu

parametr – referencja instancji

dane inicjalizujące

```
class Samochod:  
    def __init__(self, marka, model):  
        self.marka = marka  
        self.model = model
```

specjalna metoda w Python
ma 2 podkreślenia
double-under-score in.
dunder

atrybuty każdej instancji
obiektu Samochod

Definicja metod

parametr – referencja instancji

parametr metody

```
def accelerate(self, value):  
    self.speed += value
```


Metody specjalne

Metoda specjalna `__init__`

```
class Samochod(object):  
    def __init__(self, marka, model):  
        self.marka = marka  
        self.model = model
```

Określenie ich w klasie umożliwia zdefiniowanie własnych zachowań dla operatorów i metod specjalnych

Pozostałe metody specjalne

OPERATORY:

+, -, ==, <, >, len(), print, in.

`__add__(self, other)` -> `self + other`

`__sub__(self, other)` -> `self - other`

`__eq__(self, other)` -> `self == other`

`__lt__(self, other)` -> `self < other`

`__len__(self)` -> `len(self)`

`__str__(self)` -> `print(self)`

[Dokumentacja](#)

Paradygmaty OOP

Paradygmaty OOP

ABSTRAKCJA – uproszczenie problemu

DZIEDZICZENIE – mechanizm współdzielenia funkcjonalności

ENKAPSULACJA (HERMETYZACJA) – ukrycie składowych

POLIMORFIZM - wielopostaciowość

Dziedziczenie

Klasy, klasy, klasy ;-)

słowo kluczowe

nazwa

klasa nadrzędna / rodzic

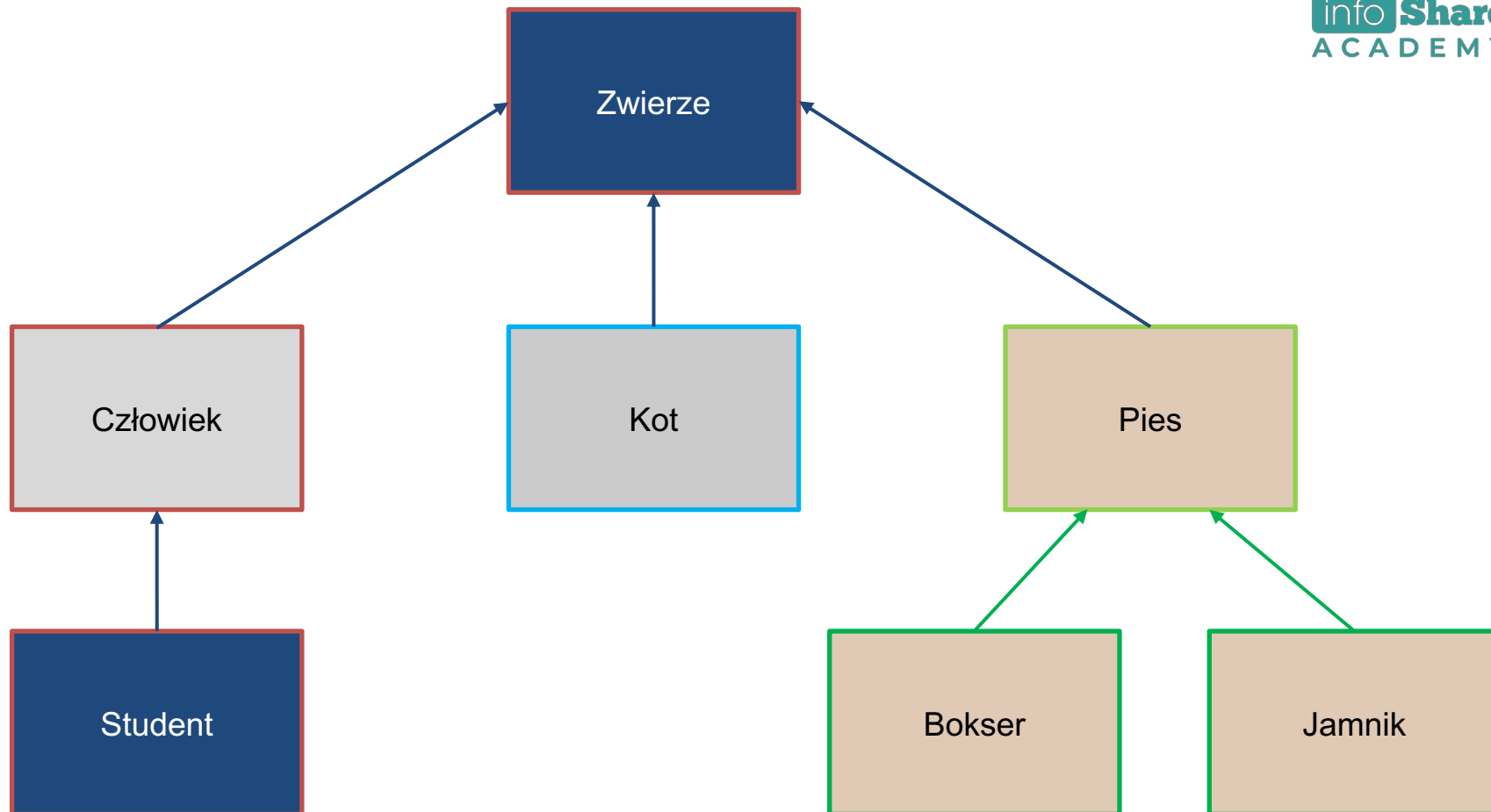


```
class Samochod(Pojazd):
```

```
    # definicje danych
```

```
    # definicje metod
```

- **class** – podobnie jak **def**
- słowo **Pojazd** oznacza, że Samochód jest obiektem w Python i **dziedziczy** z niego wszystkie właściwości
 - Samochod jest podklasą Pojazd
- - Pojazd jest klasą nadrzędną dla Samochod

Definiowanie klas

```
class Zwierze:
    # definicje danych
    # definicje metod

class Czlowiek(Zwierze):
    # definicje danych
    # definicje metod

class Student(Czlowiek):
    # definicje danych
    # definicje metod
```

Dziedziczenie umożliwia tworzenie klas, które korzystają z atrybutów klas nadrzędnych (superklasa / rodzic).

Klasy dziedziczące (podklasy / dzieci) mogą część atrybutów mieć zdefiniowanych według własnych potrzeb.

Sprawdzanie zależności

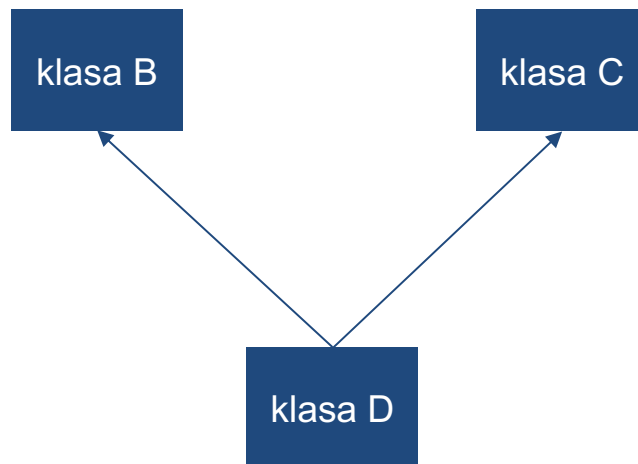
isinstance(obiekt, klasa) – sprawdza czy dany obiekt jest instancją klasy

issubclass(klasaA, klasaB) – sprawdza czy klasaA jest podklasą klasy B

Dziedziczenie diamentowe

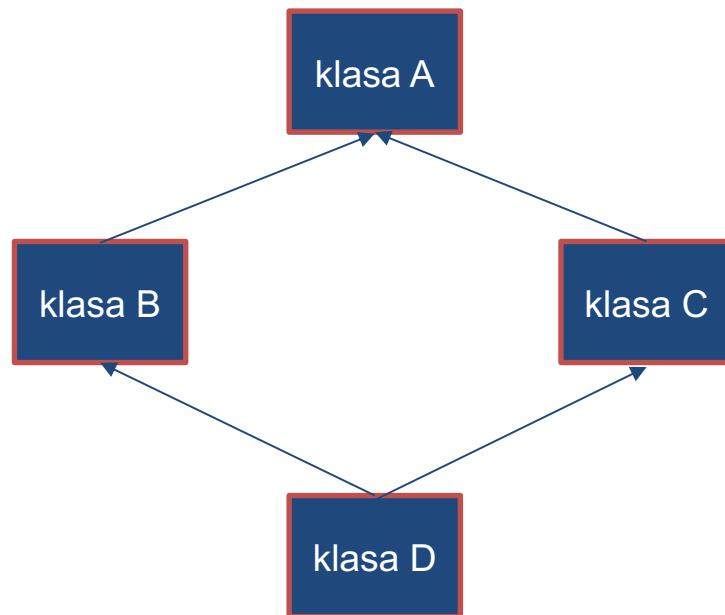
Dziedziczenie od wielu rodziców

Klasa może dziedziczyć z wielu klas

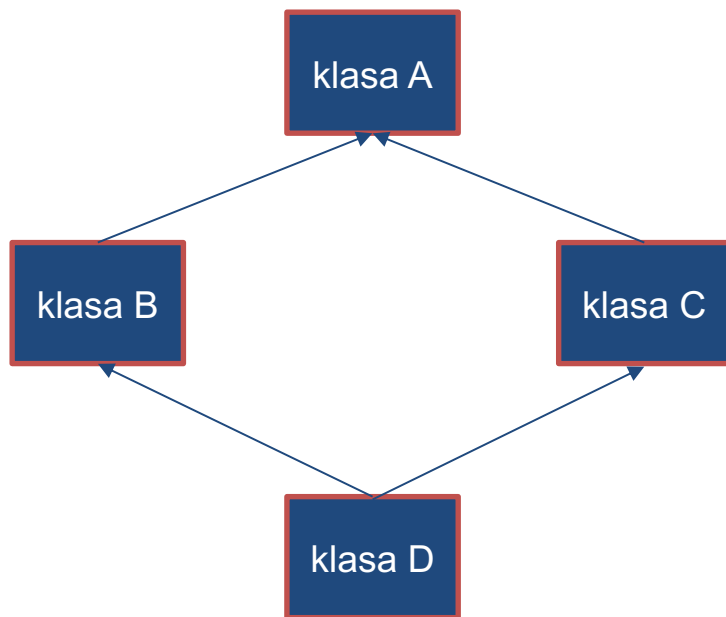

Dziedziczenie diamentowe

Ale co w przypadku dziedziczenia diamentowego?

Dziedziczenie diamentowe

Klasa dziecka będzie szukać atrybuty w kolejności od lewej do prawej, z dołu w górę.

W poniższym przykładzie, najpierw poszuka w klasie Horse, a następnie w Donkey

```
class Mule(Horse, Donkey):  
    pass
```

Funkcja super

Musimy uważać jeśli dziedziczymy używając **super()** jako odwołanie do klasy nadrzędnej.

Pola klasy, metody klasy i metody statyczne

Pola klasy

Zmienne definiowane na poziomie klasy.

Nie używamy słówka **self**

Służą do przechowywania danych niezależnych od instancji (wspólne dla wszystkich instancji)

Metody klasy

Metody, które jako pierwszy argument przyjmują klasę zamiast instancji.

Używamy **dekoratora** `@classmethod` nad definicją metody.

Pierwszy argument to słowo kluczowe `cls`

Możemy używać jako alternatywne konstruktory

```
@classmethod
def my_class_method(cls):
    pass
```

Metody statyczne

Metody, które nie przyjmują ani instancji ani klasy jako argument.
Wyglądają jak normalne metody

Używamy **dekoratora** `@staticmethod` nad definicją metody.

Używamy je gdy przekazanie jakiejś informacji nie wymaga tworzenia instancji klasy. (matematyczne)

```
@staticmethod  
def my_static_method():  
    pass
```

```
MyClass.my_static_method()
```

Dzięki!

